

perfluis petēdis. Sic miserias quas bellum inuehit A fatis ostendit. Quid enim miserius quām carere pane & argento: φακὰς vel φακὰς vel φακὰς stilla est ē gutta, φάνις & σαγών.

Σχόλια. Φακὰς. ] Ἐμικροῦτον, ὃ ἐν νιφάδ καλεῖται. φάνις ἢ μὴδ ἐδολῶ ὄντος ἡμῶν δὲ φάσιν. Κολύρα] κολλύρα τὸ ἑλαττον ἄρτυ. τινὲς ὅ τινος κολλύραν εἶδος ἄρτυ, ὃ τοῖς παιδίοις διδόνασιν. ἐπαίξε ὃ παῖξ Ἐλεγόμενον. εἰ δὲ οἶνον ἀφεί, κόνδυλον αὐτῶ δός. ὑπερ ἢ ἐθίζεν τὸς πᾶδας μὴδέν τι φειττον ζητεῖν. Καὶ τίς πόρος ἔτι. ] εἰδῆσις διπλῆς ἀμοιβῆς ἰαμειῶν λ δι λῆ ἔξω νευεγκήρα περατεμύων. Ναῦς μὴ γδ. ] ἀμυχανέμυ φησὶν, ἐνθυμῆμαι πῶς εἰς ἔρανόν παρθεγγυήση. οὐ γδ νεὸς ὀπίσας, εἰς ἔρανόν ὀνέλιθης.

BISETVS. Πορεύσει] ἀξεί. πῶλος δὲ πῆνός, ὀκάνθαρος.

Σχόλια. Οὐ ναυθλάθμα] εἰ νηὸς ὀπιθῆθραι. κυεῖως ὃ τὸ ναῦς μεθῶθμα λέγεται δὲ καὶ πετεινὸν ἐκ πῆνόν. πῶλον δὲ λέγει τὸν κἀνθαρων.

CHRIST. Κολύρα] Collyra genus panis est quod pueris praebeatur. Apud Athenensium habes hunc versum Ἐ κολύραν μεγάλην vnico λ. Ex hac fabula etiam Aristophanē citat in Ὀλέσσει qui κολύρας meminit. Sed nō dissimulabo legi etiā apud eundem Athenensium ἐκ κόνδυλον, nō autem κόνδυλον: est autē κόνδυλος cibus ex lacte & melle, quibus addunt quidam oleum & caseum: velut ἀεὺρ-ἄνη quod est intritum barbaricū ē porro, nasturtio & punici granis, vt Theopompus Theseo & Menander περυφάω meminere. Corrigēdūque Sudas voce ἀ κρόδρυα & σκοτιῆς. ait enim ἐπερρί-πτον ὃ αὐτοῖς οἱ μὴ κἀνδυ οἱ ὃ ἀ κρόδρυα, lege κἀνδυλον meo periculo. Tum in ipsa voce κἀνδυλος habes apud eundem Grammaticum, ὡς ἀεὺρ ἄνη ἐρύκων βρωῖμα. Putavi pro ἐρύκων legendū βαρβαρικόν, nisi melius ἐρεικτῆρ. i. ē leguminibus fressis. Sed βαρβαρικόν malo. Miror autē etiam à doctissimo Dalechamio varietatem lectiōnis nō notari cū in vulgaribus editionibus Athenāi habeamus κόνδυλον, quae lectiō videtur alteri praeferēda, vel ex Eustathio qui versum hunc laudat, δός ἀρτὸν πῶλα φῆ Ἐ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῶ. Quae obseruationes leues sunt, sed faciunt tamen caput integrū in variis lectiōnibus disertissimi Mureti, cuius scrinia non cōpilo, haberem enim acerrimā reposcionem. Ὁ παπία ] Hae vox ἐπιπρόσμα est φιλοφρονητικῶν, quae etiā vsus est Philippus Comicus in Philyra, παπία βάλει δραμῶν εἰς πῶν ἀ γορᾶν κατὰ γορᾶ ἄ μοι φράζει τις; Antea dixit πᾶσα, quae vox omnium ferē gentiū infantibus familiaris & propriē natiua est, vt quae constet elementis labialibus sine dentium adminiculo prolata facilibus. ἀπῶα inuersum est quo utitur apud Callimachū Diana infantula patre Iouem cōpellans, postea ἀβσα, & nunc Abbas. Ζεύξαντ' ἐλαύνειν ] Verbum iungendi non hīc est quod putāt Virgilij interpretes, qui iungere vulpes exponunt ad aratrū cogere. Est enim hic tantum sternere & inuehere. Sanē apud poētā nihil verat quo minus hoc significatu accipiamus. Iudicent eruditi. Sic postea πηγάου ζεύξαι πῆρον.

Σχόλια. Εν τῶσιν Αἰσώπει] φέρει γδ ἐν τοῖς αὐτῶ μύθοις, ἐχθρεῖται ἀετὸν καὶ κἀνθαρων. ἐκἀτερον αὐτῶ, φατέρη ἄ ὡά διασπᾶν. Μόνος πετεινῶν] ἀρπάζοντος ἢ ἀετῶ τὰς νεοτῆας ἢ κἀνθάρη, Ἐ ὀκάνθαρος ἢ ἀετῶ τὰ ὡά ἐκκλέψας ἐξ ἐκλύσιν ἕως τῶσιν, ἕως οὐ ἦλθε πρὸς τὸ Δία. κατηγορῶντος ὃ ἢ ἀετῶ προσεῖξεν αὐτῶ ὃ Ζεὺς,

ἐν τῶ αὐτῶ Διὸς κόλπῳ νεοτῆσειν. ἐπειδὴ ὃ ἄ ὡά εἰ-χεν ὃ Ζεὺς, φεῖ πῆλατο τὸν Δία ὀκάνθαρος. ὃ γδ, ἐκκλάθ-μῶς, ἀνέστηκεν ἐκ τῆ κεφαλῆς ὡς δὲ ποθῆσαν αὐτὸν. καὶ κατέαξε ἄ ὡά. Ὁ ἐκκυλίνδων] Ἐ πῆρες ὡά. Κἀντι-τιμωρέμενος] ὃ κἀνθάρως. πρῶτος γδ ὃ ἀετῶς ἠδίκησεν αὐτὸν φαρῶν ἄ νοασία.

BISETVS. Αντιτιμωρέμενος] τατέσι τῶ ἀδικίας ἐκδικησιν ποιέμενος. τὸν δὲ τῶ μῦθον ὄλον καὶ νῦν ἐν τῶ Αἰσώπῳ πολὺ ἀφῆσερον ἔχομεν ἢ ἐσταυθα.

Σχόλια. Τραγικώτερος. ] ἀξιοπιστότερος. ἀμῖτις ὃ ὃ εἰς τὸν Πήγαον Ἐ τὸν Βαλλεροφόντιω. Ὁ μελέα] δμ-κῶς. λέγει ὃ πρὸς ἀμφοῦ ἄ παιδία. Εξολιάθειν.] πῶς διανήξαται δωῆσε. ἐπεὶ τὰ πῶλῆσα τῶ ὀριέων ἐμ-πεσόν ἄ εἰς ὑδωρ, νήχεσται εἰ δωῆ. διαβάλλει ὃ ἄ πε-εἰ ἰκάρη πῶξ. τῶ τραγικῶν λεγόμενα. Πηδάλιον.] τὸ αἰδῶον δεικνυσι πᾶζων. Ναξιερῆς κἀνθάρως] πλοῖα ἄ ἔτω λεγόμενα, κἀνθάρως, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῆ νήσω. Ἐ κνιδεργεῖς ὃ ἄλλας ναῦς δὲ Κνίδε, ἐκ πῶ κέρυρον δὲ Κερύρας ἐκ πῶ Πάρονα δὲ Πάρε. Εν Πειραεῖ] ὃ Πειραεὺς, λιμῶνας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειθῶς, εἰς μὴ ὃ Κανθάρη λιμῶν, ἔτω καλῆμενος δὲ τῶ ἦρωος Καν-θάρη. ἐν τῶ τὰ νεῖα, εἰ ἄ τὸ Αφροδίσιον. εἰ ἄ κῦκλω τοῦ λιμῶνος σομῆ. Χωλός ὢν.] δεῖ σέ φησι μὴ πῆσειν πρῶ-σῆεν, μὴ διαθραυθῆς ἐκ γῆς τραγῶδια. δδοτεῖνε δὲ πρὸς Εὐεπίδω, ὃς ἐν δρᾶ μαλι χωλὸν εἰ ἄ τῶ τὸν Βελ-λεροφόντιω, δὲ τὸ πεπλοκῆναι ἔσπο τῶ Πηγάου.

CHRIST. Ὅπως ἐφαίνε] Attica & Aristophanica temporis enallage. pro ὡς ἀν φανεῖς, Quod autem ait τραγικώτερος, facit suo more vt verbum quod non expectant spectatores vsurpet pro altero, vt hic pro ἀξιοπιστότερος. Tamen rei veritatē secutus est. Quid enim est τραγικώτερον quā e-quitare in alite? Hoc est, vt ait Horat. Humano capiti &c. Πῶς ἐξολιάθειν] Quomodo enare pō-terunt? Hoc inquit, quia magna pars auium si in aquas ceciderint nare nequeunt: Tangit autem quae de Icarī fabula à Tragicis dici solent. Ναξιερῆς] Perstat in Metaphora. Νά & naues Ναξι fabricatae Canthari vocantur, vt & σίλφαι dicebāt- tur nauiculæ. Sic & Gnidia & Paria, & Corcy-rea. estque genus nauigij Cātharus. Cratinus au-ctor est aliquādo Naxios maris dominos vsos esse his Cantharis, estque lembus ναξιερῆς. Hic pro seruaculo & clauo quo se vsurū dixit, nō dubium est quin innuat κέντρον illud quod ἀθέτα εἰς πρῶ-μαλιαν, vt dicebat Sotades. Athenæus lib. II. Δι-ρησoph. hunc Comici versum laudat. Notandū autem est etiam Cantharum vasis potoriij genus esse, quin racemū sic vocari, vt meritō vinitor Try-gaeus inuehat animali ὀμωνύμῳ. Εν Πειραεῖ] In Pi-ραο tres sunt portus insignes, vel teste Pausania: Quorum vnus Cantharus dictus ab Heroe Can-tharo. Ibi nauale est Veneris que templū & quin-que circum porticus. Apud Plutarchum in vita Phocionis videndum num pro καθαρός λιμῶν re-ctius legatur κἀνθάρως Quid est enim κἀνθάρως λι-μῶν nisi portus sine nauibus? ergo non portus, ne- statio quidem, vt καθαρός λιμῶν apud Theocritū, pratum est sine arboribus. Λόγον πῶξ ἄ γης] Et fa- bula fias, vt ait Flaccus: λόγος hic est ἐπιθέσις aut certē oratio est, & voluit fortassis innuere Eurip-ideum characterē oratoribus & foro magis pro- prium esse, quod videtur sensisse Fabius Quinti- lianus. Quod verò claudum ait, pertinet hoc ad ipsum Euripidē, qui in Bellerophōte fabula ipsum induxit claudicantem quod lapsus sit de Pegaso.